

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221201951
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8221201951.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu H. O., nar. XX.XX.XXXX, J. D. XXXX/XX, XXX XX L., zast. JUDr. Janka Martonová, advokátka, Slovenská 5, 085 01 Bardejov, proti žalovanému Y. O., nar. XX.XX.XXXX, O. X, XXX XX D., zast. JUDr. Matúš Hrib, advokát, Tehelná 46, 085 01 Bardejov, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 2C 39/2021-99 zo dňa 13.10.2022 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rozhodol takto:

„I. Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v k. ú. O., obec O., okres L., a to parcele C KN XXX o výmere X XXX m², zastavaná plocha a nádvorie, vedenej na LV č. XXX.

II. Súd p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobcu pozemok - parcelu C KN XXX/X o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie, nachádzajúcu sa v k. ú. O., obec O., okres L., ktorá bola vytvorená na základe geometrického plánu č. XXXXXXXX - XX/XXXX vyhotoveného spoločnosťou D. L., s.r.o., P. XXX, L., IČO: XX XXX XXX zo dňa XX.XX.XXXX, úradne overeného S. úradom L., katastrálny odbor dňa XX.XX.XXXX pod číslom D ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

III. Súd p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného pozemok - parcelu C KN XXX/X o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie, nachádzajúcu sa v k. ú. O., obec O., okres L., ktorá bola vytvorená na základe geometrického plánu č. XXXXXXXX - XX/XXXX vyhotoveného spoločnosťou D. L., s.r.o., P. XXX, L., A.: XX XXX XXX zo dňa XX.XX.XXXX, úradne overeného S. úradom L., katastrálny odbor dňa XX.XX.XXXX pod číslom D ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

IV. Súd p r i k a z u j e do podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovaného, u každého v podiele X/ X pozemok - parcelu C KN XXX/X o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie, nachádzajúcu sa v k. ú. O., obec O., okres L., ktorá bola vytvorená na základe geometrického plánu č. XXXXXXXX - XX/ XXXX vyhotoveného spoločnosťou D. L., s.r.o., P. XXX, L., A.: XX XXX XXX zo dňa XX.XX.XXXX, úradne

overeného S. úradom L., katastrálny odbor dňa XX.XX.XXXX pod číslom D ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

V. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

VI. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania p r á v o.“

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, na ktorej je postavený rodinný dom, ktorý užívajú na základe vzájomnej dohody tak, že žalovaný užíva prízemie rodinného domu a žalobca jeho prvé poschodie. Vzťahy medzi stranami sporu nie sú dobré, vzájomne nekomunikujú, vznikli medzi nimi aj určité konflikty, ktoré boli riešené S. úradom v L.. Vzhľadom na veľkosť nehnuteľnosti, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve strán sporu je možný postup reálneho rozdelenia nehnuteľnosti so zachovaním prístupu oboch strán sporu k rodinnému domu, ktorý je v ich podielovom spoluvlastníctve. Z uvedeného dôvodu preto súd prvej inštancie zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo strán sporu v intenciách predloženého geometrického plánu, ktorý predložil žalobca.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 141, § 142 ako aj § 151n ods. 1 a § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

4. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že je vzhľadom na charakter pozemku možné tento rozdeliť tak, aby každý zo strán sporu mal vlastný prístup z verejnej komunikácie k svojmu vchodu, a to či už peši alebo motorovým vozidlom, pričom obrana žalovaného, že chce, aby chodil naďalej po chodníku, ktorý 50 rokov užíval nie je dôvodná v takomto konaní a táto požiadavka žalovaného len zbytočne eskaluje napätie medzi sporovými stranami. Vo vzťahu k účelnému využitiu nehnuteľnosti táto námietka je irelevantná. Rovnako tak nemal za preukázanú námietku žalovaného o rozdielnej bonite nehnuteľnosti, pričom poukázal na to, že súčasný stav nehnuteľnosti vyplýva zo stupňa starostlivosti oboch strán sporu o tú časť spoločnej nehnuteľnosti, ktorú už teraz reálne využívajú a o ktorú sa starajú. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalovaný má prikázanú do vlastníctva parcelu o výmeru väčšej o XXm² v porovnaní s výmerou žalobcu, aj keď ich podiely sú rovnaké. Pokiaľ žalovaný navrhoval, aby mu bola prikázaná parcela v šírke 2m okolo rodinného domu, respektíve v tejto časti zriadené vecné bremeno, aby mal prístup po pôvodnom chodníku, ani tento argument súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodný s tým, že obe strany majú zabezpečený riadny prístup k domu a takýto zásah by neprimerane zaťažoval žalobcu. Rovnako tak súd prvej inštancie považoval za irelevantné námietky ohľadom vystaveného betónového plotu, ktorého vzhľad namietal žalovaný s tým, že aj táto skutočnosť svedčí o tom, že vzťahy medzi stranami nie sú dobré a je dôvodné zrušiť ich podielové spoluvlastníctvo, pričom otázka vzhľadu plotu nie je relevantná v prejednávanom konaní.

5. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu v časti vyporiadania rodinného domu z dôvodu, že tento je už v podielovom spoluvlastníctve strán sporu ako to vyplýva z LV č. XXX k.ú. O..

6. Vo vzťahu k vodovodnej prípojke a prípojke elektriny a žumpy súd osobitne neupravoval vzťahy sporových strán k týmto zariadeniam s tým, že obe strany sú povinné počínať si tak, aby nezasahovali do práva na pokojné užívanie majetku, nakoľko tieto nariadenia slúžia k užívaniu domu, ktorého sú podielovými spoluvlastníkmi. Rovnako súd osobitne nevyporiadaval oplotenie, ktoré tvorí príslušenstvo pozemku s tým, že toto príslušenstvo sleduje osud nehnuteľnosti, na ktorej sa nachádza.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, nakoľko úspech strán sporu bol pomerný, keď súd vyhovel návrhu žalobcu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k parcele C KN XXX, zamietol však návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva strán sporu k rodinnému domu.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalovaného s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP. Odvolateľ namietol, že v rozhodnutí je prítomný element nespravodlivosti, nakoľko súd neprihliadol na bonitu jednotlivých častí vyporiadanej parcely, kedy predná časť je iného charakteru ako časť zadná, a to nie v dôsledku starostlivosti žalobcu, ale od prvotného určenia účelu využitia, kedy predná časť bola okrasného charakteru ako záhrada a zadná časť hospodárskeho charakteru na pestovanie plodín. Tento záver je badateľný aj pri ohliadke. Z

uvedeného je zrejmé, že aj bonita prednej a zadnej časti parcely je rozdielna a žalobcovi bola prikázaná bonitnejšia časť bez kompenzácie. Takéto vysporiadanie je nespravodlivé a neodzrkadľuje požiadavku spravodlivosti. Aj keď symbolicky získal žalovaný troška viac. Pokiaľ súd poukázal na výsluch svedka, a to manželku a ďalšieho brata, títo majú záujem na výsledku sporu, a to manželka, pričom brat nevedel popísať dohodu, preto je skutkový záver súdu nesprávny. Súd uprednostnil žalobcu na úkor žalovaného a našiel jednoduchšie riešenie s poukazom na to, že na vyporiadanie je nutné geometrický plán, ktorý predložil len žalobca. Týmto odmietol poskytnúť žalovanému súdnu ochranu a prevzal správanie žalobcu, ktorý neumožňuje žalovanému užívať chodník, ktorý roky užíval. Zároveň bolo rozdelenie realizované tak, že výhľad na nevzhľadnú časť betónového plotu je prisúdený žalovanému a s tým súvisiaci aj prístup na pozemok. Rovnako tak nesprávne právne posúdil násilné správanie sa žalovaného, kedy poukazuje na udeleniu mu pokuty, čím dochádza k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Zásadne je nesprávne posúdenie príslušenstva hlavnej veci, kedy žalobca získava hodnotnejšiu časť s bránou a bráničkou v nerovnováhe proti žalovanému bez zohľadnenia v spôsobe vyporiadania. Pokiaľ tak súd chcel urobiť, mal to prevziať to výrokovvej časti teda, že prislúcha obom stranám sporu aj príslušenstvo, to však v rozsudku vykonané nie je. Rovnako tak súd nezriadil vecné bremeno vo vzťahu k odôvodneniu v bode 44. Z týchto dôvodov navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že nemožno súhlasiť s rôznou bonitou vyporiadavaných častí nehnuteľnosti. Jedná sa len o tvrdenia žalovaného, ktoré nepreukázal žiadnym dôkazom. Ide o laické tvrdenie žalovaného, pričom rozdiel v charaktere týchto nehnuteľností bol spôsobený len rozdielnym stupňom starostlivosti o túto nehnuteľnosť zo strany strán sporu. Pokiaľ sa týka bonity, táto vychádza z úradnej ceny pôdy a obe strany platia daň z predmetnej nehnuteľnosti na základe rovnakého predpisu. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že nebola preukázaná dohoda strán pri rozdelení nehnuteľnosti ani s tým, že by súd uprednostnil žalobcu a jednoduchšie riešenie, nakoľko žalovaný nemal ani v záujme dať vyhotoviť nový geometrický plán s tým, že uviedol, že nemá v úmysle zvyšovať náklady súdneho konania. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný sa dlhodobo o predmet podielového spoluvlastníctva nestará, a to včítane jeho príslušenstva, pričom aj vzhľadom na vzťahy v rodine je dôvodné napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

13. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že

premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

15. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods.1 písm. b/ CSP) odvolací súd uvádza, že dôvodnosť tejto námietky nebola zo spisu zistená.

16. Právo na spravodlivý proces je veľmi široko koncipovaný pojem, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť práva ako prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, ako aj ďalšie iné. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie zo strany súdu. O porušenie práva na spravodlivý proces zo strany súdu však ide len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá jednoznačne odôvodní záver, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne konanie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd uvádza, že v odvolaní nebolo konkrétne uvedené akým konaním súdu malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zo spisu odvolacím súdom nebolo zistené všeobecne namietané konanie súdu porušujúce práva odvolateľa na spravodlivý proces.

17. Rovnako namietané pochybenie podľa § 365 ods.1 písm. e/ CSP nebolo preukázané.

18. Civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednacej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha.

19. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov poniesie aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti), teda procesných následkov toho, ako keby bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 24/2019 z 9. júna 2020)

20. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

21. K odvolacej námietke žalovaného ohľadom zamietnutia dôkazu na predloženie geometrického plánu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval v zmysle platných ustanovení Civilného sporového poriadku, ktoré zakotvilo princíp koncentrácie konania ako efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania, čo je v súlade s princípom arbitrárneho poriadku. V zmysle Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany musia byť uplatnené včas, v opačnom prípade sa na nich ani neprihliadne. V prejednávanej veci bola žaloba s prílohami doručená žalovanému dňa 27.01.2022, ktorý sa vo veci vyjadril dňa 09.02.2022, pričom následne prebehlo pojednávanie vo veci ako aj ohliadka a pokiaľ až na pojednávaní dňa 13.10.2022 podal návrh na predloženie lehoty 30-tich dní pre predloženie geometrického plánu, bez ktorého nie je možné meritórne vo veci konať, správne súd prvej inštancie postupoval s poukazom na princíp sudcovskej koncentrácie konania, keď takýto dôkaz a lehotu na jeho predloženie už neposkytol. V danom prípade odvolací súd dospel k názoru, že lehota, ktorú mal k dispozícii žalovaný bola dostatočná na to, aby vyvinul príslušnú aktivitu za účelom obrany svojich práv. Týmto postupom nedošlo ani k porušeniu jeho práv na spravodlivý súdny proces.

22. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po

právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

23. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

24. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h/ odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

25. K odvolacej námietke absencie princípu spravodlivosti v rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že pri podielovom spoluvlastníctve je právom každého spoluvlastníka obrátiť sa na súd s návrhom na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva využívúc zásadu, že nikto nesmie byť spravodlivo nútený, aby zotrval v spoluvlastníckom vzťahu. Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že námietka nespravodlivosti súdneho konania vznesená žalovaným neobstojí. To, či v súdnom rozhodnutí sú uvedené aspekty násilného správania sa žalovaného k členom rodiny žalobcu alebo nie, nie je pre meritórne posúdenie veci rozhodujúce, rozhodujúcim je postoj žalobcu, ktorý nechce zotrvať v spoluvlastníckom vzťahu. Pri návrhu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemku je základným kritériom to, či tento pozemok reálne deliteľný je, čo bolo v konaní preukázané. Predmetná nehnuteľnosť sa nachádza v intraviláne obce, jedná sa v podstate o nádvorie k obytnej stavbe, preto ani námietky žalovaného o rozdielnej bonite tejto pôdy nie sú dôvodné a na bonitu pôdy nemá vplyv spôsob jej predošlého užívania, ale jej potenciál. Rovnako tak námietky, že žalovaný nemôže užívať chodník, ktorý predtým bol zvyknutý užívať neobstojí vo vzťahu k zásade, že sa prihliadne na účelné využitie veci. Súd prvej inštancie postupoval týmto spôsobom, keď účelne rozdelil predmetnú nehnuteľnosť na dve časti tak, aby každý z podielových spoluvlastníkov mal zabezpečený samostatný prístup do domu, ktorého podielovými spoluvlastníkmi strany sporu zostávajú s elimináciou vzniku prípadných konfliktov, ktoré by mohli vzniknúť pri ponechaní práv vecného bremena a podobne.

26. Pokiaľ sa týka námietky, že do výrokovej časti rozsudku malo byť zahrnuté aj príslušenstvo pozostávajúce z brány a bránky, odvolací súd uvádza, že správne súd prvej inštancie v súlade s princípom racionality explicitne nevymenúvaval tieto príslušenstva hlavnej veci do výrokovej časti svojho rozsudku, kedy je zrejmé, že rozdelil len nehnuteľnosť, a to parcelu č. C KN XXX o výmere XXXXmX vedené na LV č. XXX a zamietol návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu.

Je nepochybné, že bránka a ostatné príslušenstvo patria k rodinnému domu, ktorého podielovými spoluvlastníkmi strany sporu zostávajú. Bolo by v rozpore s princípom racionality, aby súd upravoval aj vlastníctvo k drobným stavbám, ktoré sú určené na užívanie spolu s rodinným domom a je len logické, že strany sporu sa v budúcnosti budú starať o to príslušenstvo, ktoré je na novovytvorených parcelách, ktoré im pripadnú do výlučného vlastníctva.

27. Rovnaký záver možno uviesť aj vo vzťahu k námietke ohľadom nezriadenia vecných bremien k novovzniknutým parcelám. Je nepochybné, že strany sporu naďalej zostávajú podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu, teda aj podielovými spoluvlastníkmi ostatného príslušenstva tohto rodinného domu. Toto nebolo predmetom vyporiadania súdu prvej inštancie ako to správne uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

28. Je na úvahe súdu v akom rozsahu a či vôbec zriadi vecné bremeno, no je nutné k tejto otázke pristupovať so zreteľom na čo najmenšie zaťaženie rozdeľovaných nehnuteľností. V danom prípade vzhľadom na tvar pozemku ako aj na prístup k oboj častiam domu z verejnej komunikácie bez nutnosti zasahovať do novovzniknutých parciel, je preto správny postup súdu prvej inštancie, kedy nepovažoval za účelné zriadiť vecné bremeno. Pokiaľ sa týka námietky žalovaného, že žalobca získal hodnotnejšiu časť nehnuteľnosti s bránou a bráničkou, tento záver z obsahu spisu nevyplýva a naopak správne súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný získal väčšiu výmeru pozemku než podľa matematického vyjadrenia by mu malo pripadnúť. Týmto spôsobom vyporiadania sa aj táto námietka javí byť nedôvodnou.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 157 CSP, kedy za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania považoval skutočnosť, že v danom prípade je v záujme oboch strán sporu teda podielových spoluvlastníkov, aby si v prípade nedohody vyporiadali svoje podielové spoluvlastníctvo aj súdnou cestou, preto je dôvodné, aby trovy konania niesli samostatne.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).